

REFERENCES:

1. Krashen S. D. The Input Hypothesis: Issues and Implications. London: Longman, 1985. 99 p.
2. Krashen S. D. Comprehensible output? System. 1998. Vol. 26, No. 2. P. 175–182.
3. Krashen S. D. The comprehension hypothesis extended. In: Piske T., Young-Scholten M. (Eds.). Input Matters in SLA. Bristol: Multilingual Matters, 2008. P. 81–94.
4. Krashen S. D. The case for comprehensible input. Language Magazine. 2014.
5. Krashen S. D. Stephen Krashen on language acquisition from the 80s [Video]. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=NiTsduRreug>
6. Long M. H. The role of the linguistic environment in second language acquisition. In: Ritchie W., Bhatia T. (Eds.). Handbook of Second Language Acquisition. San Diego: Academic Press, 1996. P. 413–468.
7. Schmidt R. The role of consciousness in second language learning. Applied Linguistics. 1990. Vol. 11, No. 2. P. 129–158.
8. Swain M. Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In: Gass S., Madden C. (Eds.). Input in Second Language Acquisition. Rowley, MA: Newbury House, 1985. P. 235–253.

Іванців Ірина

*здобувач другого рівня вищої освіти,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
Науковий керівник: Дацків О. П., кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри англійської філології та методики навчання англійської мови*

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНИХ ПРОЄКТАХ

У сучасному глобалізованому світі вільне володіння іноземною мовою є життєво важливим компонентом навчання, необхідним для успішної соціалізації. Здатність спілкуватися іноземною мовою відкриває багато можливостей для розвитку кар'єри, академічної мобільності та міжкультурної взаємодії.

Одним із найефективніших способів розвитку іноземномовної комунікативної компетентності є участь здобувачів освіти у міжнародних освітніх проєктах. Такі проєкти створюють умови для використання мови як засобу спілкування. Учні отримують можливість закріпити та вдосконалити свої навички та вміння під час роботи з іноземними партнерами. Крім того, міжнародні проєкти розвивають критичне мислення учнів, дозволяючи їм вивчати інформацію, порівнювати різні культури та формувати власну позицію. Необхідність впровадження нових методів навчання, спрямованих на практичне використання мови, спонукає вчителів іноземних мов зосередитися на проєктній діяльності. Вона допомагає учням розвивати навички самостійності, відповідальності та співпраці, які є життєво важливими для того, щоб учні

могли добре адаптуватися до сучасного суспільства. Таким чином, міжнародні проекти поєднують розвиток особистості та мовну підготовку учнів, уможливаючи комплексний підхід до розвитку іншомовної комунікативної компетентності.

Багато взаємопов'язаних компонентів, включаючи лінгвістичний, соціолінгвістичний, прагматичний і стратегічний, утворюють складне поняття «іншомовна комунікативна компетентність». У лінгвістичному компоненті знання фонетики, лексики та граматики є важливими. Соціолінгвістика передбачає урахування соціального контексту того, як люди говорять. Здатність створювати висловлювання відповідно до комунікативної мети є прагматичним компонентом комунікативної компетентності, тоді як стратегічний компонент стосується використання різних методів для подолання комунікативних перешкод. Для розвитку усіх цих компонентів потрібен комплексний підхід до навчання, де мова використовується як засіб спілкування та пізнання світу, а не лише як предмет вивчення.

Учні закладів загальної середньої освіти України мають можливість взаємодіяти з однолітками з різних країн завдяки міжнародним освітнім проектам, зокрема таким як eTwinning і Erasmus+ [1, с. 144]. Erasmus+ – освітня програма Європейського Союзу, яка сприяє міжнародній співпраці у галузях освіти, спорту та молодіжної політики. Вона надає широкі можливості закладам освіти брати участь у міжнародних проектах, обмінах і освітніх програмах. Програма охоплює партнерські держави та країни Європейського Союзу, що дозволяє співпрацювати людям із різних культур і освітніх систем. Erasmus+ наголошує на розвитку академічної мобільності, яка передбачає участь студентів і викладачів у навчанні або стажуванні за кордоном. Для закладів загальної середньої освіти особливо важливим є напрям міжнародних партнерств. У цьому контексті українські школи виконують спільні проекти з іноземними закладами освіти. Цей тип співпраці може відбуватися як дистанційно, так і через короткострокові обміни. Участь у міжнародних проектах допомагає учням розвивати навички іншомовної комунікації, оскільки дає їм можливість використовувати іноземну мову в спілкуванні з носіями або іншими учасниками цих проектів. Учні отримують можливість практикувати мовлення в реальних життєвих обставинах, що значно підвищує ефективність навчання. Таким чином, програми Європейського Союзу є ефективним інструментом для модернізації освіти та важливим інструментом для розвитку іншомовної комунікативної компетентності учнів.

Однією з головних переваг участі у міжнародних проектах є підвищення мотивації учнів. Робота над проектами, що мають практичне значення, робить навчання більш цікавим і змістовним. Учні відчувають себе частиною міжнародної спільноти, що стимулює їх до активної участі. Ще однією важливою перевагою є розвиток міжкультурної компетентності. Учні знайомляться з культурою, традиціями та способом життя представників інших країн, що сприяє формуванню толерантності та відкритості до світу [2, с. 107]. Учні можуть отримати широкі кар'єрні перспективи, беручи участь у

міжнародних проєктах, які також закладають міцну основу для свого професійного розвитку в майбутньому. Підвищення рівня володіння іноземною мовою, що є однією з основних вимог сучасного ринку праці, має вирішальне значення завдяки таким заходам. Уміння вільно спілкуватися іноземною мовою значно підвищує шанси знайти роботу в Україні і за кордоном. Участь у міжнародних проєктах розвиває, крім мовних навичок, важливі «м'які навички», які високо цінуються роботодавцями. Виконуючи завдання проєкту, учні вчаться критично мислити, адаптуватися до нових ситуацій, вирішувати проблеми та працювати в команді. При вступі до закордонних університетів або участі в міжнародних програмах обміну вони можуть використовувати сертифікати, рекомендації та інші результати спільної діяльності.

Міжнародні проєкти можуть реалізовуватися у різних формах: онлайн-співпраця, відеоконференції, обмін листами, спільні дослідження, створення цифрових продуктів тощо. Сучасні цифрові технології значно розширюють можливості для такої взаємодії. Наприклад, учні можуть брати участь у спільних онлайн-дискусіях, записувати відеопрезентації, створювати спільні документи, розробляти міжнародні стартап-проєкти. Усі ці форми діяльності сприяють розвитку мовленнєвих умінь говоріння, аудіювання, читання та письма. Важливо зазначити, що різноманітність форм міжнародної співпраці дозволяє враховувати психологічні особливості учнів, рівень мовної підготовки та навчальні інтереси. Наприклад, учні, які є інтровертами, можуть більш активно проявляти себе у письмовій комунікації, тоді як учні, які є екстравертами, можуть проявляти себе у відеозустрічах або усних презентаціях. Це дозволяє більшій кількості учнів активно брати участь у проєктній діяльності та створює умови для диференційованого навчання.

Використання цифрових інструментів (наприклад, хмарні сервіси, спільні онлайн-платформи та інтерактивні дошки) дозволяє організувати ефективну комунікацію незалежно від географічного розташування учасників. Учні можуть працювати над завданнями разом у реальному часі або асинхронно, що робить навчання гнучким. Міжнародні проєкти відрізняються від традиційних навчальних програм тим, що вони забезпечують реальну потребу в спілкуванні, що підвищує відповідальність сучасного фахівця за якість свого мовлення у різноманітних видах проєктної діяльності [3, с. 182]. Незважаючи на те, що вони виконують завдання, учні хочуть, щоб їх зрозуміли партнери проєкту, що веде до ретельного відбору ними потрібних мовних засобів. Крім того, виконання завдань проєкту сприяє розвитку цифрової грамотності, яка є важливою для сучасної освіти. Учні отримують навички роботи з інформацією, оцінювання її достовірності та демонстрування результатів своєї діяльності різними способами [2, с. 169].

Таким чином, участь у міжнародних проєктах є ефективним методом розвитку іншомовної комунікативної компетентності учнів закладів загальної середньої освіти. Вона сприяє розвитку мовленнєвих навичок, підвищує мотивацію та формує міжкультурні навички та вміння XXI століття. Упровадження таких проєктів у навчальний процес вимагає відповідної

підготовки вчителів, використання сучасних технологій і методичного забезпечення. Однак результати цієї діяльності значно перевищують витрачені зусилля, оскільки вона готує учнів до життя у глобалізованому світі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Балабаниць А. В. Академічна мобільність як ключовий фактор конкурентоспроможності університету. Інтернаціоналізація вищої освіти України в умовах полікультурного світового простору: стан, проблеми, перспективи : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., м. Маріуполь, 18-19 квітня 2018 р. Маріуполь : МДУ, 2018. С. 143 - 145.
2. Бурлаєнко Т. І. STEAM-освіта: Від теорії до практики: Практичний аспект формування креативного розвитку обдарованої особистості. м. Київ, 26 червня, 2024 р. Київ: Видавництво Інститут обдарованої дитини НАПН України, 2024. С. 168-170.
3. Тригубенко С. М., Грушева А. А. Роль молоді у розвитку АПК України. Управління проєктами : Особливості побудови внутрішніх комунікацій міжнародного проєкту. матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції. м. Київ, 26- 27 квітня. 2018 р. Київ: Національний університет біоресурсів і природокористування України, 2018. С. 182.

Ілійчук Христина

здобувач другого рівня вищої освіти,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,

науковий керівник: Задорожна І. П., доктор педагогічних наук,

професор кафедри англійської філології та методики навчання англійської мови

ЗМІСТ І СТРУКТУРА МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК КОМПОНЕНТУ АНГЛОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

У сучасній методиці навчання іноземних мов проблема формування мовних компетентностей залишається актуальною, незважаючи на значну увагу науковців до цього питання. Особливої ваги вона набуває в контексті навчання школярів, адже більшість досліджень зосереджена переважно на здобувачах вищої освіти.

Мовна компетентність є компонентом англomовної комунікативної компетентності разом із мовленнєвими, лінгвосоціокультурними та навчально-стратегічною компетентностями [2, с.91]. Вони взаємопов'язані, а отже впливають одна на одну.

Мовна компетентність включає: лексичну, граматичну та фонетичну. Фонетична компетентність – це здатність індивіда до правильного артикуляційного та інтонаційного оформлення власних висловлювань і розуміння мовлення інших, яка забезпечується фонетичними знаннями, навичками та фонетичною усвідомленістю [2, с.182]. Граматичну компетентність розглядають як здатність людини граматично коректно